

[Finansministeren.]

misk situation eller andre bestemte grunde, finder, at alle samfundsklasser, uanset om de er lønmodtagere eller ikke, skal deltage på lige fod i denne byrde, så må skatten holdes udenfor det pristal, hvorefter lønningerne beregnes. Det var udfra dette synspunkt, at vi i fjor holdt en bestemt afgiftsforhøjelse udenfor pristallet.

Det var altså et principielt synspunkt, som det ærede medlem i fjor ikke havde noget at indvende imod. Vi har i år fremsat forslag om en bestemt pristalsklausul udfra et ganske lignende synspunkt. Jeg indrømmer gerne det ærede medlem, at det tilfælde i fjor ikke skal præjudicere fremover, det bliver en skønssag i hvert enkelt tilfælde, hvornår man finder, at betingelserne for en sådan klausul er tilstede. Regeringen finder, at betingelserne er tilstede her, hvor det drejer sig om en værneskat, der ifølge sin natur bør betales uden stands anseelse.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard anstillede nogle betragtninger over, hvorvidt skattepolitikken blev strengere eller lettere i næste finansår. Det er klart, at der er øgede skatter, men det er på grund af øgede udgifter. Men jeg mener med, at finanspolitikken som sådan bliver lettere, dette, at den rent finanspolitisk betonedede inddragning af købekraften efter de tanker, jeg har skitseret, bliver mindre næste år, end den har været i år. Det er det ærede medlem jo også klar over, og derfor synes jeg, hans bemærkninger var ret overflødige. Jeg har ikke sagt, at den bundne opsparring var en skat, men naturligvis er den et finanspolitisk instrument. Den havde i den aktuelle situation lignende formål som skatterne, nemlig at medvirke til begrænsning af forbruget, og jeg tror også, den har haft denne virkning.

Så er der grænsen for beskatningen. Mit syn på udtalelser af denne art er det samme, hvadenten de er fremsat af medlemmer af mit parti eller af medlemmer af andre partier. Det vil medlemmer af mit parti også kunne bekræfte at jeg har givet udtryk for ved forskellige lejligheder. Jeg mener, at sådanne anskuelse er af en meget summarisk karakter, og at man derfor skal være meget forsigtig med at anlægge dem. Det er jo ikke sådan, at der er en bestemt grænse, og indtil den går alt glat og let, og så går tæppet pludselig ned, og det bliver mørke på en gang. Det er naturligvis sådan, at når skatterne vokser og vokser, bliver de uheldige virkninger stadig større, men der er ikke nogen skarp grænse. Når vi er

enige om dette, at de uheldige virkninger tiltager, hvis beskatningen vokser meget stærkt, så må vi være interesserede i, at beskatningen ikke vokser stærkere, end det er nødvendigt, og dette er grunden til, at jeg i dag på regeringens vegne har fremsat den tanke, at vi formentlig nu kan tillade os en vis lettelse i den hidtil førte finanspolitik.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg forstår ikke helt, hvad den højtærede minister tilstræber med denne fortsatte diskussion angående grænsen. Jeg mente, at ministeren og jeg kunne være enige om, at formålet med denne meningsudveksling og tankeudveksling her i tinget skulle være, at der kom lidt klarhed over, hvad man fra forskellig side kunne tænke sig i den kommende tid. Derfor troede jeg også, det havde interesse for ministeren at vide lidt om, hvor vi mente grænsen gik.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg skal ikke fortsætte diskussionen med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede medlem mente, at hans agitation var gavnlig, jeg mener, den er mere påfaldende end gavnlig, men det kan jo være et temperamentsanliggende.

Jeg skal heller ikke fortsætte diskussionen med den højtærede finansminister om pristalsbestemmelsen. Når ministeren selv har sagt, at der overhovedet er en meget, meget ringe virkning i pristallet af det, her er tale om, kan det ikke være hans mening at ville gøre dette spørgsmål til et principsspørgsmål. Men for en ordens skyld skal jeg tilføje, at selvom han skulle have gjort det til et principsspørgsmål, bliver der ikke noget ud af virkeliggørelsen i denne forbindelse, for mit parti vil ikke medvirke hertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

H. C. Hansen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig tingets samtykke til allerede i indeværende møde at lade foretage valg af det udvalg, som det